

Paa den anden Side var der dog ogsaa Lyspunkter at opvise, fremfor alt den økonomiske Verdenskonference, som under Folkeforbundets Auspicier havde fundet Sted i Maj Maaned i Genève, og som foreløbig paa et mere teoretisk Grundlag havde slaaet stærkt til Lyd for en friere økonomisk Udvikling. Dens Resultater anerkendtes fra alle Sider som overordentlig betydningsfulde. Endvidere kan nævnes det omfattende Arbejde, som er ført videre af Forbundets forskellige tekniske Organisationer, hvoriblandt særlig Forbundets Sundhedsorganisation kan fremhæves.

Det tør vistnok siges, at Forsamlingen af 1927 i nogen Grad overtraf de Forventninger, med hvilke den blev imødeset. Forhandlingerne har helt igennem bevæget sig paa et højt Plan. En Række betydningsfulde Forslag er blevet fremsat og behandlet. Det er, som om det naturlige Tilbageslag, som maatte komme efter det noget for dristige Fremstød i 1924, nu er standset, og man igen kræver praktiske Fremskridt. Karakteristisk i saa Henseende er det nederlandske Forslag om at tage de i Genève-Protokollen af 1924 indeholdte Grundsætninger op til fornyet Overvejelse. I denne Form blev Forslaget ganske vist ikke vedtaget af Forsamlingen. Men de Beslutninger, som Forsamlingen under 26. September vedtog angaaende Nedrustnings-spørgsmaalet, fremdrager dog disse Grundsætninger paany. Som den belgiske Delegerede, Hr. *de Brouckère*, udtrykte det: Selvom Ordet »Protokol« ikke mere findes i Teksten, kan man dog ikke undgaa at lægge Mærke til det overalt mellem Linierne, om ikke i Bogstaven, saa dog i Aanden. Ligeledes blev fra fransk Side Genève-Protokollens Grundsætninger stærkt fremhævet som den nødvendige Grundbetingelse for en virkelig Afrustning.

Det lykkedes Forsamlingen at bevare Folkerettens Kodifikation som en anerkendt og vigtig Opgave for Folkeforbundet. Paa den polske Regerings Initiativ vedtoges en »Erklæring«, som fastslaar, »at en Angrebskrig aldrig maa benyttes som Middel til at

ordne Stridigheder mellem Stater, og at den derfor udgør en international Forbrydelse«, hvorfors den er og fremtidig skal være forbudt. Til Fremme af Nedrustningsbestræbelserne vedtoges en Beslutning, der tager Sigte paa, at den civile Luftfart skal skilles helt ud fra Forbindelsen med de militære Interesser. Der oprettes et nyt Organ til at behandle den mere politiske Side af Nedrustningsspørgsmaalet, navnlig med Hensyn til Tilvejebringelsen af den større Sikkerhedsfølelse mellem Landene, som efter manges Mening er den uomgængelige Betingelse for Nedrustning. Der nedsættes endvidere et »raadgivende Udvalg« til at følge den praktiske Gennemførelse af den økonomiske Verdenskonferencens Forslag. Af mere underordnede Spørgsmaal kan fremhæves Oprettelsen af en administrativ Domstol til Paakendelse af Tvistigheder vedrørende de Kontrakter, som er afsluttet med Generalsekretariatets og Arbejdsbureauets Personale, og Vedtagelsen af en Overenskomst om Eksekution af udenlandske Voldgiftskendelser.

I Henhold til de i 1926 vedtagne Regler fandt der en Nybesættelse Sted med Hensyn til 3 af Raadets ikke-faste Medlemmer. De Medlemmer, som i 1926 kun var bleven valgt for et Aar og følgelig nu skulde udtræde, var Belgien, Czekoslovakiet og Salvador. Af disse Lande havde Belgien i Overensstemmelse med Art. 2 i de i 1926 vedtagne Regler (se Beretningen for 1926, S. 22) fremsat Forslag om at opnaa Genvælgelighed, men opnaaede ikke det dertil fornødne Flertal af to Tredjedele af de afgivne Stemmer. Den belgiske Udenrigsminister *Vandervelde* udtalte ved denne Lejlighed, at den belgiske Delegation var fuldkommen overbevist om, at de afgivne Nej-Stemmer skyldtes rent principielle Bevæggrunde, og at det foreliggende Resultat ganske selvfølgelig ikke vilde betyde nogen Forandring i Belgiens Deltagelse i Forbundets Arbejde. Valgt blev derefter *Kuba* med 40 Stemmer, *Finland* med 33 Stemmer og *Kanada* med 26 Stemmer. Valget af sidstnævnte Land er af principiel Interesse, eftersom det er